

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพัฒนา (developmental study) คุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลในหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลในหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ โดยอาศัยแนวคิด FOCUS-PDCA ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือพยาบาลวิชาชีพทุกคนที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ จำนวน 11 คน จำแนกเป็นทีมพัฒนาคุณภาพ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และมีประสบการณ์ในการตรวจประเมินคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลมากกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน และผู้ศึกษา สำหรับทีมปฏิบัติการ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ จำนวน 9 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บันทึกทางการแพทย์พยาบาลของผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาที่หอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ ที่บันทึกโดยพยาบาลวิชาชีพที่เป็นประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ก่อนพัฒนาจำนวน 40 ฉบับ และหลังพัฒนาจำนวน 40 ฉบับ รวมทั้งหมด 80 ฉบับ โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม 2557 ถึงเดือนตุลาคม 2557 รวมระยะเวลา 4 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แนวคำถามในการประชุมกลุ่ม และ 2) แบบประเมินคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลในหอผู้ป่วยกระดูกหัก และ 3) แนวคำถามในการสัมภาษณ์ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาคุณภาพ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลตามแนวคิด FOCUS-PDCA ทั้ง 9 ขั้นตอน ได้แก่ การค้นหากระบวนการที่ต้องการปรับปรุง การสร้างทีมที่รู้กระบวนการ การสร้างความกระตือรือร้นในกระบวนการที่ทำอยู่ในปัจจุบัน การทำความเข้าใจสาเหตุความแปรปรวนในกระบวนการ การเลือกกระบวนการที่ต้องการปรับปรุง การวางแผนการปรับปรุง การดำเนินการ

ปรับปรุง การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจสอบผลการปรับปรุง และการดำเนินการเพื่อให้ได้ผลที่ดีขึ้นและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ผลการศึกษาพบว่า

1. พยาบาลวิชาชีพประจำหอผู้ป่วยกระดูกหัก โรงพยาบาลนครพิงค์จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพศหญิงทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 22-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือช่วงอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.27 ส่วนในช่วงอายุ 31-35 ปีคิดเป็นร้อยละ 18.18 และอายุ 40 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 18.18 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 100 มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยกระดูกหักอยู่ในช่วง 3-5 ปีมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 54.55 รองลงมาคือ 0-3 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.45 ส่วนประสบการณ์การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลนั้น พยาบาลส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลคิดเป็นร้อยละ 63.64 และไม่เคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการบันทึกทางการแพทย์พยาบาล คิดเป็นร้อยละ 36.36

2. การเปรียบเทียบคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลก่อนและหลังการพัฒนา พบว่าจะแนนคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลก่อนการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 41.64 ภายหลังการพัฒนาจะแนนคุณภาพการบันทึกทางการแพทย์พยาบาลเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 83.70 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สภาการพยาบาลและสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาลที่กำหนดให้ มีค่ามากกว่าร้อยละ 80

3. ปัญหาที่พบคือขาดแบบประเมินอาการปวดที่เป็นรูปภาพ ซึ่งต้องมีการจัดทำเพิ่มเติม นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงในการตรวจซ้ำตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากพยาบาลไม่กล้าสะท้อนหรือเสนอแนะให้พยาบาลอื่นปรับปรุงการเขียนบันทึก และการไม่มีเวลาในการตรวจสอบซ้ำปัญหาในการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาล มีข้อเสนอแนะที่มาจากพยาบาลผู้ปฏิบัติการได้แก่การปรับวิธีการสะท้อนผลการตรวจซ้ำโดยภาพรวมของการบันทึกเมื่อผู้ป่วยจำหน่าย และเพิ่มจำนวนครั้งในการสะท้อนผลการตรวจซ้ำโดยภาพรวมให้มากขึ้น ในส่วนของปัญหาที่พบว่าพยาบาลยังมีการเขียนปัญหาและการให้การพยาบาลทางด้านจิตใจน้อยนั้น พยาบาลวิชาชีพมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดการให้ความรู้ในเรื่องการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลด้านจิตใจสำหรับในเรื่องมีเวลาในการเขียนบันทึกทางการแพทย์พยาบาลน้อย ทำให้ไม่สามารถบรรยายปัญหาและกิจกรรมพยาบาลที่ให้อย่างละเอียด ได้มีข้อเสนอแนะว่าให้เพิ่มอัตราค่าลงในวันที่คาดว่าจะมีการะงานมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับหัวหน้าหอผู้ป่วยกระดูกหญิง โรงพยาบาลนครพิงค์

1.1 ควรมีการให้ความรู้และอภิปรายปัญหาเกี่ยวกับการเขียนบันทึกทางการพยาบาลอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้การบันทึกมีความถูกต้องและครบถ้วน

1.2 มีการตรวจประเมินคุณภาพการบันทึกทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ รวมทั้งมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่บุคลากรในหอผู้ป่วย

1.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการบันทึกทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น ให้มีการจัดการความรู้ในเรื่องการพัฒนาคุณภาพการเขียนบันทึกทางการพยาบาลในกลุ่มการพยาบาลอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพยาบาลผู้ปฏิบัติงาน

1.4 ควรมีการจัดตั้งทีมพัฒนาแบบบันทึกในระยะจำหน่าย และมีการติดตามผลการใช้แบบบันทึกที่ได้พัฒนาขึ้น

1.5 ควรมีการกระตุ้นให้พยาบาลเห็นความสำคัญของการบันทึกทางการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติการพยาบาล

2.1 พยาบาลวิชาชีพควรตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องในการก่อนที่จะลงเวรทำการ

2.2 พยาบาลวิชาชีพควรนำแนวทางการเขียนบันทึกทางการพยาบาลที่พัฒนาขึ้นในการศึกษานี้ไปใช้เป็นหลักในการเขียนบันทึกทางการพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบข้อดีของการบันทึกทางการพยาบาลรูปแบบเดิม (APIE) กับรูปแบบอื่น เช่น Focus Charting

2. ควรมีการนำแนวทางการศึกษานี้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพบันทึกทางการพยาบาลในหอผู้ป่วยอื่นของโรงพยาบาลนครพิงค์